9 września 2022 roku słuchacze MUTW w licznej grupie wyruszyli na wycieczkę do Kielc i Chęcin. Po spotkaniu z sympatyczną przewodniczką panią Danusią ruszyliśmy w miasto. Wprawdzie spodziewaliśmy się że wycieczka będzie intensywna, bogata w informacje, ale wiedza historyczna naszej przewodniczki nas zadziwiła.

Oto miejsca które zwiedziliśmy i uzyskaliśmy wyczerpująca informację o wydarzeniach które się w nich wydarzyły :
Miejsce Pamięci Narodowej – więzienie kieleckie 1939 – 1966 roku.
Do 1918 roku władze carskie więziły tu powstańców styczniowych, uczestników rewolucji 1905 roku, działaczy niepodległościowych i bojowników PPS.
W okresie międzywojennym przetrzymywano więźniów kryminalnych i działaczy komunistycznych.
Po wybuchu II wojny światowej, w październiku 1939 roku obiekt został przejęty przez Gestapo.
W okresie do stycznia 1945 roku więziono tu członków ruchu oporu (około 16 tysięcy osób).
Wielu nich zamordowano lub wywieziono do obozów koncentracyjnych.
W styczniu 1945 roku więzienie przejęło NKWD, a następnie UB.
Do 1956 roku trafiali tu żołnierze polskiego podziemia(wielu z nich zginęło).

W dn. 4 sierpnia 1945 roku grupa więzionych tu członków Armii Krajowej (około 360 osób) została uwolniona przez oddział AK pod dowództwem Antoniego Hedy „Szarego" i Stefana Bembińskiego „Harnasia".

Po takiej ciężkiej lekcji historii, przejęci, zadumani, ale spragnieni lżejszych wrażeń udaliśmy się do Parku miejskiego w Kielcach – to jeden z najstarszych parków w Polsce.
Leży w centrum miasta u południowego podnóża Wzgórza Zamkowego.
W zachodniej części parku znajduje się staw „podzamecki", z fontanną z ozdobnymi dyszami w kształcie ryb.
Na terenie parku znajduje się kilka pomników : figura Św. Jana Nepomucena z XVIII wieku, pomnik Stanisława Staszica z 1905 roku, pomnik Stefana Żeromskiego, rzeźba „przysięga miłości" z 1973 roku.

Przechodząc dalej, na Skwerze Harcerskim im. Szarych Szeregów znajdują się ciągi alejek spacerowych, a na jednej z nich – galeria zasłużonych ludzi kultury i sztuki, tzw. Aleja Sław, którą tworzą umieszczone na granitowych postumentach popiersia znanych osób : malarzy, kompozytorów, piosenkarzy, pisarzy. Aleja Sław liczy 50 popiersi, ostatnie przedstawia Wiesława Gołasa.

Następnie spacerując doszliśmy do Bazyliki katedralnej Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny – to barokowa świątynia, zlokalizowana na „Wzgórzu Zamkowym".
Świątynia, kaplica ogrójcowi z 1760 roku oraz dzwonnica z połowy XVII wieku jako zespół katedralny zostały wpisane do rejestru zamków nieruchomych, m.in. ołtarze, kielichy, monstrancje.
Zabytkiem są organy z 1912 roku, a szafa organowa pochodzi z XVIII wieku.
Oczywiście dbając o rozwój ducha, nie zapomnieliśmy o rozkoszach ciała.
Nieopodal Kieleckiego Rynku w Kawiarni „Bosko" uraczyliśmy się aromatyczną kawą i smacznymi lodami.
Następnym miejscem do którego dojechaliśmy autokarem to * Kadzielnia – wzgórze, w południowo- zachodniej części Kielc.
Zbudowana z wapieni , ma wys. 295 m n.p.m. Obecnie wyrobisko wypełniają wody podziemne tworząc Jezioro Szmaragdowe.
Najwyższą część wzgórza, Skałkę Geodetów obejmuje Rezerwat Przyrody Kadzielnia (utworzony w 1962 roku).
Wg legendy na Kadzielni znajdowało się miejsce pogańskiego kultu z ołtarzem służącym do składania ofiar. W XVI wieku opiekował się wzgórzem kościelny kieleckie kolegiaty, którego zadaniem było „odpędzanie" pogańskiej mocy.
W południowej części wzgórza wybudowano amfiteatr na 5000 miejsc, który przekazano miastu w 1971 roku podczas obchodów IX wieków Kielc.
Całe to urokliwe miejsce przeniosło nas jakby w inny świat, magiczny i baśniowy.
Następnie, będąc już solidnie głodni udaliśmy się do ostatniego miejsca wycieczki Chęcin.

Posileni, wzmocnieni nie mogliśmy się doczekać zwiedzania największej atrakcji Chęcin, a mianowicie :
* Zamku Królewskiego – powstał na przełomie XIII i XIV wieku na wzniesieniu (360 m n.p.m.)

jako warownia typu wyżynnego.
Król Władysław Jagiełło wykorzystał go na miejsce Roków sądowych i zajazdów szlachty.
W 1331 roku król mianował tu swojego syna Kazimierza rządcą Wielkopolski. Po śmierci Łokietka Kazimierz Wielki rozbudował zamek, czyniąc go jedną z najpotężniejszych twierdzy na ziemiach polskich.
W 1607 roku zamek został podstępnie zdobyty i zniszczony przez wojska Zebrzydowskiego.
W 1657 roku odbudowany, a następnie zniszczony przez wojska Rakoczego.
W 1707 roku znów został zniszczony podczas wojen ze Szwedami.
Od tego momentu nie powrócił do świetności, pozostając częściowo w ruinie.
Podczas I wojny światowej jedna z wież stanowiła rosyjski punkt obserwacyjny, co doprowadziło do jej zniszczenia przez Austriaków, a po II wojnie światowej na jednej z wież urządzono prace renowacyjne.

W tej chwili po pracach renowacyjnych stanowi stałą ruinę.
Niemniej jednak zachwyca, góruje nad zachwycającymi widokami (też Kielcami).

Mimo zmęczenia część grupy pokusiła się na wyjście na jedną z wież, skąd można było podziwiać te widoki.

Po powrocie z zamku, po zakupach pamiątek, niektórzy po kawce z ciasteczkiem ruszyliśmy w powrotną drogę do Mielca. Przy słonecznej pogodzie, w dobrym towarzystwie spędziliśmy cudowny dzień.

Maria Działowska